

[Mimi Jakobsen]

keligt omfang får givet tilskud til, at de job, som ikke på normal vis kan betales, kan blive betalt og kan blive udført til glæde for alle os andre, der har så forfærdelig travlt.

På grund af den korte tid, man har her, skal jeg nøjes med at sige, at der er mange andre elementer, vi ønsker drøftet i forbindelse med en arbejdsmarkedspolitisk reform: fleksibel arbejdstid – ikke mindst for børnefamilier – indslusningsløn, faggrænser. Vi vil også gerne diskutere varigheden af dagpengene, men det afhænger fuldstændig af, hvad vi lægger ind i de forløb, og hvilke muligheder vi giver folk for at komme ud af dem igen.

Dagpengene er efter CD's opfattelse ikke skurken ved den høje ledighed; det er langt mere omfattende problemer, vi står over for. Kunne vi inden finanslovens vedtagelse få etableret enighed her i Tinget om kommissoriet for et udvalg, som på ganske kort tid – gerne som fuldtidsarbejde – fik fremlagt nogle forslag på et halvt års tid, så så vi meget gerne den løsning.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det er klart, at vi er ikke enige om alt, men jeg vil alligevel kvittere for den analyse, som fru Mimi Jakobsen lagde frem her, og som sagde, at det, der er brug for at se på, ikke er dagpengesystemet i snæver forstand, men er en bredere arbejdsmarkedspolitisk drøftelse. Som en af dem, der i mange år har arbejdet med disse problemer, vil jeg medgive fru Mimi Jakobsen, at vi i hvert fald i en række i øvrigt velmente ordninger har nået et bristepunkt og der er elementer af noget absurd i det, vi gør ved folk i samfundet. Man kan desværre nævne mange flere eksempler end dem, som fru Mimi Jakobsen gav. Lad mig bare nævne de unge, der ikke kan få en uddannelsesplads, fordi vi ikke har uddannelsespladser nok. De skal aktiveres i kommunerne, og et af de aktiveringstilbud, de får ude i kommunerne, er et kursus, der skal motivere dem til at gå i gang med en uddannelse. Det er selvfølgelig fuldstændig absurd.

Derfor er der grund til at prøve at give sig tid til at vurdere, hvordan et kommissorium for en sådan arbejdsmarkedspolitisk reform kunne se ud. Der skal indgå mange forskellige interesser, erfaringer og synspunkter i dette arbejde,

og jeg tror, fru Mimi Jakobsen har ret i, at vi skal have mindst et halvt år til at arbejde tingene grundigt igennem. Hvis det i øvrigt er en opfattelse, som også andre partier kan tilslutte sig, er vi ude over det problem, som ellers har domineret den offentlige debat så meget, nemlig at det alene er ændringer i dagpengesystemet, der er problemet på det danske arbejdsmarked. Så kan vi skubbe de problemer, der måske stadig er på dagpengeområdet, så langt tilbage i baggrunden, som de hører hjemme efter det, fru Mimi Jakobsen med rette har sagt herfra.

(Kort bemærkning)

Holger K. Nielsen (SF):

Fru Mimi Jakobsen gjorde meget ud af, at der er job nok, og at det, det drejer sig om, er at få nogle lavere lønninger, så de pågældende job kan blive besat. Men hun nævnte i samme åndedrag, at der faktisk er tilskudsordninger for langtidsledige, og derfor synes jeg måske nok, det var værd at foretage en nærmere analyse af, hvad der så er grunden til, at den private sektor i så lille omfang bruger disse ordninger, og at det er den offentlige sektor, der hænger på det problem. Jeg er sikker på, at det er så enkelt at sige, at der er job nok og det kan klares, hvis bare lønnen bliver lav nok.

Men ellers synes jeg, der var adskillige interessante betragtninger i fru Mimi Jakobsens ordførertale. Jeg savnede bare en melding om, hvad CD vil stemme til vores dagsordensforslag. Ud fra det, jeg hørte fra fru Mimi Jakobsen, kan jeg ikke se, der skulle være noget i vejen for, at man kunne stemme for den. Der er ikke noget i vores dagsordensforslag, der er imod det, som fru Mimi Jakobsen sagde i sin ordførertale.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil for det første sige til hr. Svend Auken, at CD selvfølgelig vedkender sig og har stemt for alle de ordninger – jeg har ikke slået det efter, men det har vi garanteret gjort hele vejen igennem. Og det har vi gjort næsten alle sammen, for det lød jo godt, at når man nu gjorde sådan, måtte vi have et ekstra jobtilbud. Så blev det til at indskyde uddannelsesstilbud osv., og vi har været velmenende, og vi har ment det